

V noci nemohla muminkova maminka spát, takže vstala z postele a vydala se na půdu. „Hepčí!“ slyšel ji muminek kýchnout a vydal se potají za ní.

Přistoupila k velikánskému koši a vytáhla z něj nějakou barevnou věc. Byl to její starý horkovzdušný balon!

Dotkla se hedvábné látky a vzpomněla si, jak ráda kdysi létala balonem. Potom vzdychla

a vrátila se do postele.

Muminek vystoupil ze své skrýše. „Ty ses svého snu nevzdala, maminko,“ řekl tiše a v hlavě už se mu rodil plán. „Jen jsi ho odložila.“

Druhý den ráno vzal balon a šel s ním rovnou do Ferkovy dílny.

Muminkova maminka se ráno cítila mnohem lépe a vyšla na zápraží nadýchat se čerstvého vzduchu.

„Maminko, už jsi vstala?“ zavolal na ni muminek. „Jak by se ti líbilo víc čerstvého vzduchu? Až nahoře na nebi?“

Zatvářila se překvapeně, ale nechala se zavést do údolí. Tam už čekali všichni její přátelé a mávali na ni.

„Co se tu děje?“ divila se muminkova maminka. Pak se podívala nahoru a spatřila svůj krásný horkovzdušný balon!

„To je dokonalé!“ zvolala a objala muminka. Muminek jí pomohl nastoupit do balonu.

„Já vím, že tohle je pro matku a syna zvláštní chvíle,“ vyhrkla slečna Ferka, „ale já bych taky ráda letěla!“

„Čím víc nás bude, tím líp,“ usmála se muminkova maminka.

„Odvázat kotvy!“ křikl muminek.

Koš se zvedl ze země a Čenich zůstal viset na laně. Balon stoupal stále výš a výš!

